

վերջոյս Երեւան հանդէսն, երկուսն «նշ» մըն է պատասխանը. վասն զի յայտն է թէ այսպիսի առիթներու մէջ շորհարարականներ միշտ կը շարունակուին եւ այցելուներ կը փութան իրենց պարտքը կատարել: Եւ իրօք ահա շարժւած մըն է որ անցաւ, եւ սակայն չի կրնար Գեթ. Երեւանուսարն ազատ ժամանակ գտնել իւր յոգնութիւնէն հանգիչելու: Աւրախակից ենք հոյ գրականութեան եւ հոյ գիտականաց, որ իրենց մէկ ներկայացուցիչը կամ աւելի եւս լաւ, իրենց պատասխանողը կը բարձր այսպիսի գրասիրներ, ոչ թէ իւր ծնունդավայր, ոչ թէ իւր յայտնողը, վասն զի բնական է այլ օտար երկիր, օտարալեզու ժողովրդեան մէջ... Այսինքն այս փութքն համարեն ազգին կը պատկանի, ինչպէս որ իւր քրտինքն ու աշխատութիւններն ազգին համար էին: Այսինքն առաջին ձեռնակը առնել բարեմարտութիւններն ուղղուած էին իւր անուսն, բայց անուղղակի նաեւ այն ազգին՝ որուն որդի մ'ըլլաւ արժանիքն ունի: Եւ երբ ուրախակից կ'ըլլանք Գեթ. Երեւանուսարին, իւր գտած համակրութեանն համար, չենք վարսնիք շնորհասարել նաեւ մեր սիրելի ազգը, որուն փոռայ պատկին մէկ վարդն եղած է, և եւ պիտի ըլլայ միշտ՝ Այսինքն:

Բայց այսպիսի խոնդալատ համակրանաց ցոյցներն մէջ կայ բան մը, որ իրօքն է եւ Կառուիչութեան հարկ է թէ առնէ Հայու մտաց ու սրտին մէջ խորապէս գրչմուխ: Այս օրինակ մը որուն հետեւեալն ենք մեր գրականութեան վարդացման, լեզուի կանոնադրման, եւ անդուլ ու անխնայ վաստակներու, քանի որ դարսու գիտնական ուղղութիւնն առաւել եւս ծանր պարտաւորութիւններն էր գին իւրաքանչիւր անհատի վրայ, քան որ գրած էր թերեւս Այսինքնի վրայ: Այսինքն պարզապէս արհիւն տեսածին Հեռեւեցաւ, այլ ազգին անհրաժեշտ գրական պիտույից նոր շարիչ հորդել, եւ իւր կենաց գրեթէ 70 տարիներն յարտաւելութեամբ մշակեց այն ճիւղը, զոր ըստած էր. — հոյ քանտարութիւնը իւր հետեւեցաց վրայ կրկին պարտքեր կը ծանրանան. մեծ ծառայութիւն մատուցած չին ըլլար ազգային գրականութեան եթէ պարզապէս իբր vieux routiniers յեղեղեղն այն բանը, զոր Գեթ. Այսինքն հնարած, գտած եւ ի վրայէս ազգին տուած է. այլ հարկ է իբր գրականութեան շարունակողներ յառաջ անել սկուածը, միշտ զէպ ի կատարելութեան բարձունքն ուղղելով զայն՝ զոր Գեթ. Այսինքն կամ՝ ժամանակի կարճութեան պատճառաւ եւ կամ՝ բարձրակի զարգանց տեսակետով, մինչեւ որոշ ստորձան մը հասուցած եւ յանձնած է իւր հետեւեցաց: Ազգին համակրութեան արժանացած կը գտնենք զԱյսինքն իւր մատուցած

ծառայութեանց համար, ահա այս է այն Կառուիչութեանն որ պիտի զգայ ամէն բանտար, ոպաւ հոյ ըլլալով թէ ամենակողք բոտարութիւնն իսկ, որ արհիւնը է քրտնջան տընութեանց անխնայ աշխատարարութեան, պիտի արժանանայ ազգային համակրութեան. եւ աւելին կայ: Օտարներն իսկ գիտեն գափնի պատկեր մատուցանել այն ամէն անհատներու, որ կը յառաջացրին ազգային գրականութիւնն եւ ուրիշ որեւէ մէկ ճիւղովան զի ազգի մը յառաջնորդուք, բովանդակ մարդկութեան յառաջող իմութեան նշանաբանն է. եւ մարդկային կենաց կարճութեան մէջ անհատներն իսկ է յաջողել ամէն մասնագիտական ճիւղերու մէջ մտնածամտն: Կրտսէ թերեւս Այսինքնն, իւր բնատուր կարողութեամբն իւր ճիւղն ամէն իւր ընտրած ճիւղն մէջ, ինչպէս իւր կենաց ազգութեան համար օտարապետներու մէջ մտնողի բրած է Տեղեկակիր. բայց ընտրել այն որ առաւել յարմար է մարդու ճաշակին, ճիւղն յայտնաբերին, կէս մըն է որ ամենակարեւոր մտաբանութիւն կը պահանջէ, վասն զի մշտապէս յաջողութիւնն առնէ կարճատևն:

Թող ուրեմ Գեթ. Երեւանուսարին ծՕՍանայ Երեւանը շուրջ ամէն հոյ անհատի համար իբր լուստար օրէնմէ մը եւ Կառուիչութեան ըլլայ: Այս կը բովանդակ Երեւան հանդիտին մէջ յերեւան եւ կամ առաջնորդող լուսակետը, որ անկեղծ գիտողն առջ կը փայլէր, թէ հառաքական է թէ առանձնական հետազոտաց ու նստակցաց մէջ, եւ թէ ազգային կամ օտարազգի շնորհաբող հոգ մտկոլաց բերնին ու գգամմանց մէջ: Իբր մտղիկ մը պիտի նուիրէ Գեթայայտման Այսինքն իւր Երեւան հանդէսին մասնակցողաց ի մշտնջնաւոր յիշատակ անմահաց այս երկու խօսքը. «Ընտրեցէք ի բարգաւանանտ Հոյ գարութեան մասնագիտական ճիւղ մը, եւ տածեցէք, խնամեցէք, զարգացուցէք այն մասնագիտութիւնն եւ ապահոված կ'ըլլաք Ձեզի համարէն հոյ ազգին համակրութիւնն ու սերը»:

ԲՈՎԱՆԳՎՈՒԹԻՒՆ

Յայտարարութիւն. 323:
Գերապ. Գեթ. Արսէն Վ. Այսինքն ընդհ. Արքայ Միսիսթանաց Վինճայ. (պատկերաւ) 324:
Գեթ. Արսէն Այսինքն Արքայստգրով Յիմանակա Յոլմինի հանգիւղ. 327:

ՀՐԱՏԱՐՎԻՉ ԾՆ ՊԱՏԱՍԽՆԱՅՈՒ ՆՕՄԱՐԻՉ

3. ԱՌՓՅԵՒԼ 4. ՊԱՐՈՆՉ

Վ Ի Ե Ն Ե Ն. Ի Թ Ի Բ ՈՐ Ե Ն. Թ Պ Ր Ե Ն